

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ. 2560 - 2564

คำนำ

กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การพัฒนาผู้ประกอบการ และราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวง อุตสาหกรรมหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม

เพื่อให้ทิศทางการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 ให้มีความสอดคล้องตามกรอบแนวคิด แผนและนโยบายในระดับต่าง ๆ ตลอดจนสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทของประเทศ รวมถึงการ วิเคราะห์ปัจจัยทั้งที่เป็นโอกาสและอุปสรรคต่อการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อนำไปกำหนด ยุทธศาสตร์และแนวทางการดำเนินงานได้อย่างครบถ้วน

กระทรวงอุตสาหกรรม จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม โดยภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำแผน ยุทธศาสตร์ฯ ฉบับนี้ ไปใช้เป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน เพื่อให้เกิดการบูรณาการทำงานต่อไป

คณะผู้จัดทำ

สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 ฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทาง การพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560- 2564 นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) มติและข้อสั่งการของคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติและนายกรัฐมนตรี แนวทางการปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติ นโยบายรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) นโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นางอรรชกา สีบุญเรือง) นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายอาทิตย์ วุฒิกะโร) และแผนแม่บทที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ รวมถึงข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและมุ่งไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนอย่างแท้จริง

กระบวนการจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 ได้ครอบคลุมการ ทบทวนแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564 เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น รวมถึงพิจารณาและวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) ด้านจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) ด้านโอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม และจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และแนวทางการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 ได้กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ ดังนี้

วิสัยทัศน์กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นองค์กรนำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน

พันธกิจ

- 1) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พร้อมทั้งชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม ให้ก้าวทันโลก
- 2) สร้างโอกาสและพัฒนา สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการ
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
- 4) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคม
- 5) บูรณาการและติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับหน่วยงาน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิผล

ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564

ในการพัฒนาอุตสาหกรรมนั้น จำเป็นต้องผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน ซึ่งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ จะก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็ง และแข่งขันได้ในเวทีโลก ซึ่งสามารถทำได้โดยการพัฒนาปัจจัยสนับสนุน ทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการ การรวมกลุ่มคลัสเตอร์ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อน อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ยังขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม
- 2) พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่มูลค่าให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูง ทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
- 4) พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองกระบวนการและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและประชาชน
- 5) เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่มูลค่าของภาคอุตสาหกรรม
- 6) พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสู่การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมของอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

- 2) กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
- 3) ศึกษาและกำหนดพื้นที่/ปรับปรุงผังเมืองให้เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม
- 4) สนับสนุนการจัดตั้ง/การเพิ่มขีดความสามารถของศูนย์การออกแบบและตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกระบวนการผลิต
- 5) บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม

เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

- 1) พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- 2) ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
- 3) บริหารจัดการภาคอุตสาหกรรมครบวงจร โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากภาคอุตสาหกรรม
- 4) ส่งเสริมการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- 5) ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- 6) พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
- 2) ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน จัดหาทรัพยากรให้เหมาะสม พัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) พัฒนาศักยภาพบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม
- 4) สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการอย่างมีคุณภาพของกระทรวงอุตสาหกรรม

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 ไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งจากภาครัฐ ทั้งภายในและภายนอกกระทรวงอุตสาหกรรม ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้สามารถบูรณาการความร่วมมือและดำเนินการ โดยยึดแนวทางของแผนยุทธศาสตร์ฯ แปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดการขับเคลื่อนนโยบายและยุทธศาสตร์อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการบริหารจัดการทรัพยากร และการติดตามและประเมินผลอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่ความสัมฤทธิ์ผลในการพัฒนารัฐกิจอุตสาหกรรมของประเทศในอนาคต

Executive Summary

The objective of the Ministry of Industry Strategic Plan (2017 – 2021) is to be a guideline for industrial development direction and the Ministry's operation. The conceptual framework of this strategic plan is derived from the country and industrial development policies and plans at various levels. At the national policy level, it includes key concepts of the National Economic and Social Development Plan No. 12 (2017 – 2021), the Government Policy (General Prayut Chan-o-cha, Prime Minister), Orders and Commands given by the National Council for Peace and Order and Prime Minister, reform agendas of the National Council Reform, and the Vice Prime Minister's policy (Mr. Somkid Jatusripitak). At ministry and industrial policy level, it includes Minister of Industry's policy (Dr. Atchaka Sibunruang), Permanent Secretary of Industry's policy (Mr.Arthit Wutthikaro), and the country's master plans for industrial development in many sectors. Also, the concept of this strategic plan pays attention to the needs of industrial enterprises in order to concretely form a link between top-down and bottom-up in the same direction and move towards everlasting sustainable development.

The strategic planning process of the Ministry of Industry (2017 – 2021) covers a review of the Ministry of Industry strategic plan (2016 – 2021) in order to better comply with contextual changes. This includes analysis of factors effecting on the Ministry of Industry by using SWOT Analysis & TOWS Matrix. It consists of internal factors analysis; the organization's strengths and weaknesses, and external factors analysis; opportunities and threats that affect industrial development. This analysis leads to the Ministry of Industry's vision, missions, strategic agendas, key indicators, and strategies.

The Ministry of Industry Strategic Plan (2017 – 2021) defines the vision, the mission, strategic agendas, and strategies as follows:

Vision of the Ministry of Industry: To be a leading organization on driving industries towards sustainable development

Missions

- 1) Create industrial development policy and strategy to guide and warn Thai Industries in order to cope with changes
- 2) Create opportunities and improve environment that support businesses and investment
- 3) Promote and develop capabilities of entrepreneurs, small and medium enterprises, and community enterprises to be competitive in the world market
- 4) Regulate and monitor industries to have environmentally friendly operation and to be responsible for consumers, communities, and societies
- 5) Integrate works with related public and private sectors and monitor performance resulting from implementation of industrial development policy and strategies

The Ministry of Industry Strategic Plan 2017 – 2021

In order to drive industrial development, it is important to encourage manufacturing sector into balance, stability, and sustainability. Promoting and developing industries which are related to the country's basic potentials by applying science, technology and innovation (STI) will result in productivity, value added, and standards improvement. In addition, enhancing and strengthening performance of entrepreneurs to be competitive in global economy can be accomplished by building enabling factors, which are laws and regulations, ease of doing business, clusters and networking, and integrating policy/plans with related sectors. This will result in the increase of investment and reduce business obstacles. Moreover, promoting environmentally friendly to industrial sectors can be done by regulating thoroughly, sharing knowledge and public participation. Also, one essential element is the development of the Ministry of Industry's organizations and personnel to be ready for changes and to continuously enhance service efficiency.

Strategic Agenda # 1: Enhancing potentials of industries towards growth and strength

To promote and develop industries that match the country's basic potentials, and industries that are beneficial for future economy development. By focusing on research, utilizing research and development, and applying STI to increase productivity and to develop industrial standards throughout value chains, thus enhancing an ability to compete in a higher level.

The following strategies are

- 1) Promote research, utilize research and development, apply STI, and digital technology to develop products and increase industrial efficiency
- 2) Develop entrepreneurs and industrial personnel throughout supply chains to become higher skill performers in manufacturing, management, technology, and innovation
- 3) Promote and develop industries to have higher value added by using local inputs
- 4) Develop standards, auditing and certifying of process and products to enhance competitiveness of industrial sectors and safety of consumers and people
- 5) Strengthen performance of logistics management and industrial supply chains
- 6) Develop target industrial clusters to be the industries of ASEAN

Strategic Agenda # 2: Developing enabling factors contributing to investment and industrial development

To support, create opportunity, and reduce obstacles for industrial operation.

The following strategies are

- 1) Revise law, regulations, and related processes in order to ease investment and industrial operation
- 2) Identify direction on industry development and develop intelligence system on industrial economics for guiding and warning industrial sectors
- 3) Identify areas and revise town planning to suit with industrial development
- 4) Support the establishment of design and product testing centers and increase their capabilities to meet demands
- 5) Integrate works with relevant authorities to develop enabling factors for industrial development

Strategic Agenda# 3: Promoting and developing social and environmental friendly industries.

To create a good image for industries that emphasize on social and environmental friendly operation, and also to promote sustainable industrial development. The following strategies are

- 1) Develop mechanisms for industries to strictly abide by the laws
- 2) Promote Eco Industrial Town development
- 3) Manage industrial waste completely by focusing on the use of industrial waste
- 4) Promote potential cluster development to be Eco Industry
- 5) Promote industrial sectors to develop products and processes that are social and environmental friendly
- 6) Develop surveillance-watch networks on environmental impact management through community participation.

Strategic Agenda# 4: Developing organizational performance for providing quality services

To develop system and personnel for effectively providing services to entrepreneurs and public with good governance, and prepare for future changes. The following strategies are

- 1) Promote ethics and good governance, prevent corruption and misbehavior in public service practices for benefits of the citizens
- 2) Improve operational processes, provide appropriate resources, and develop tools and information technology to provide services efficiently
- 3) Develop the Ministry of Industry's personnel performance
- 4) Create a good image of the Ministry of Industry in providing quality services

Effective implementation of the strategies requires integration and collaboration of all sectors including public sector, private sector, and citizen. Converting the strategic plan into action along with efficient resource management and monitoring system will lead to the success of future industrial development.

สารบัญ

	หน้า
บทสรุปผู้บริหาร	ก
สารบัญ	ข
สารบัญภาพ	ฅ
สารบัญตาราง	ญ
1. วัตถุประสงค์การจัดทำแผนยุทธศาสตร์	1
2. กรอบแนวคิดแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.2560-2564	2
2.1 กรอบแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	2
2.2 นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา)	4
2.3 ประเด็นสำคัญตามมติและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	7
2.4 นโยบายของรองนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวง และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	7
2.5 วาระการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม	9
2.6 แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564	10
2.7 การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก	11
2.8 ร่างยุทธศาสตร์อ้อยโรงงาน และน้ำตาลทราย (Roadmap) พ.ศ. 2558 – 2569	12
2.9 แผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่โลก พ.ศ. 2559-2564	13
2.10 ร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)	14
2.11 ร่าง AEC Blueprint (2016-2025)	15
2.12 การสำรวจความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรม	17
3. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม	18
3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	18
3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)	21
3.3 TOWS Matrix	24
3.4 ความคาดหวังของผู้รับบริการ	28
4. ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560 - 2564	29
4.1 วิสัยทัศน์	29
4.2 ค่านิยม	29
4.3 พันธกิจ	29
4.4 ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564	29
5. แนวทางการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564	35
6. แผนที่ยุทธศาสตร์ (Strategy Map)	41
บรรณานุกรม	42

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12	2
ภาพที่ 2 นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม	5
ภาพที่ 3 ประเด็นสำคัญตามมติและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ	7
ภาพที่ 4 นโยบายรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)	8
ภาพที่ 5 แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564	11
ภาพที่ 6 กรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม	12
ภาพที่ 7 ร่างยุทธศาสตร์อ้อยโรงงาน และน้ำตาลทราย (Roadmap) พ.ศ.2558-2569	13
ภาพที่ 8 แผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่โลก พ.ศ. 2559-2564	14
ภาพที่ 9 ร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2560-2564)	15
ภาพที่ 10 ร่างวิสัยทัศน์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายหลังกปี 2015	15
ภาพที่ 11 The McKinsey 7S Framework	18
ภาพที่ 12 มิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก	21

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 วาระปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับประมงอุตสาหกรรม	9
ตารางที่ 2 ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย	17
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)	19
ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)	21
ตารางที่ 5 TOWS Matrix	24
ตารางที่ 6 ความคาดหวังของผู้รับบริการ	28
ตารางที่ 7 แนวทางการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564	35

1.

วัตถุประสงค์การจัดทำ แผนยุทธศาสตร์

แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.2560-2564

1. วัตถุประสงค์การจัดทำแผนยุทธศาสตร์

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 19/1 ระบุว่า “ให้ปลัดกระทรวง หัวหน้ากลุ่มภารกิจและหัวหน้าส่วนราชการตั้งแต่ระดับกรมขึ้นไป วางแผนและประสานกิจกรรมให้มีการใช้ทรัพยากรของส่วนราชการต่าง ๆ ในกระทรวงร่วมกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความคุ้มค่า และบรรลุเป้าหมายของกระทรวง”

พระราชกฤษฎีกา ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 หมวด 3

มาตรา 9 ระบุว่า “การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ส่วนราชการก่อน จะดำเนินการตามภารกิจใด ต้องจัดทำแผนปฏิบัติการไว้ล่วงหน้า โดยต้องมีรายละเอียดขั้นตอน ระยะเวลา และงบประมาณที่ต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ”

มาตรา 16 ระบุว่า “ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน รวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องชี้ เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ”

ดังนั้น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม จึงมีความจำเป็น นอกจากต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์การบริหารราชการแผ่นดินและการจัดทำคำของบประมาณแล้วยังเป็นแผนที่นำทางให้หน่วยงานภายใต้กระทรวงได้ยึดถือ ปฏิบัติตามภารกิจ และเป้าหมายร่วม เพื่อให้สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาลและประเทศต่อไป

2.

กรอบแนวคิดแผนยุทธศาสตร์

กระทรวงอุตสาหกรรม

พ.ศ.2560-2564

2. กรอบแนวคิดแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ.2560 - 2564

กรอบแนวคิดในการทบทวนและจัดทำยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564 นำมาจากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับด้านการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ประกอบด้วย นโยบายระดับประเทศ ได้แก่ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560- 2564 มติและข้อสั่งการคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติและนายกรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) แนวทางการปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติ นโยบายรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) นโยบายระดับกระทรวง ได้แก่ นโยบายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นางอรรชกา สีบุญเรือง) นโยบายปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายอาทิตย์ วุฒิคะโร) แผนแม่บทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของประเทศ รวมถึงข้อมูลความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค โดยมีรายละเอียดพอสังเขป ดังนี้

2.1 กรอบแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

กรอบหลักการของการวางแผนฯ 12 ได้นำแนวโน้มและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยืดหยุ่นสมดุล ยั่งยืน มุ่งสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีการกระจายรายได้และการพัฒนาอย่างเท่าเทียม มีระบบนิเวศที่ดีสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กันยายน 2558)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

1) การพัฒนาเศรษฐกิจในภาพรวม ประกอบด้วย

- (1) การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ของประเทศ
- (2) การสนับสนุนการเป็นฐานการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการสมัยใหม่
- (3) การลงทุนเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ภายใต้ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี 2558 - 2569)
- (4) การใช้ประโยชน์จากประชาคมอาเซียนและการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน ทั้งในด้านการลดข้อจำกัดทางด้านขนาดของตลาดในประเทศ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และการลดต้นทุนทางการเงินและต้นทุนทางธุรกรรม เป็นต้น

2) การพัฒนาเศรษฐกิจรายสาขา ประกอบด้วย

- (1) การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา โดยเร่งส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
- (2) การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน โดยสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
- (3) การพัฒนาสินค้าหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)
- (4) การเพิ่มขีดความสามารถและสร้างแรงจูงใจให้ SMEs
- (5) การส่งเสริมผู้ประกอบการให้เข้มแข็งสู่เศรษฐกิจดิจิทัล
- (6) การปรับโครงสร้างภาคอุตสาหกรรมและบริการ โดยมุ่งเน้นการปรับโครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม ปรับโครงสร้างภาคการค้าและการลงทุน

3) การพัฒนาการเกษตรสู่ความเป็นเลิศด้านอาหาร ให้มีความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ การส่งเสริมการรวมกลุ่มการผลิตทาง การสร้างโอกาสในการเข้าถึงนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัย การเพิ่มมูลค่าผลผลิตภาคเกษตร พัฒนาและขับเคลื่อนการผลิตเกษตรอินทรีย์อย่างจริงจัง ส่งเสริมการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และแนวทางของมูลนิธิปิดทองหลังพระ การสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทภาคเกษตรให้มีความยั่งยืน การพัฒนาฐานข้อมูลด้านอุปสงค์และอุปทานด้านการเกษตร

4) การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและมีคุณภาพชีวิตที่ดีประกอบด้วย

- (1) การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ
- (2) การยกระดับคุณภาพ การศึกษาและการเรียนรู้
- (3) ปรับระบบการคลังด้านการศึกษา
- (4) พัฒนาคุณภาพครู
- (5) การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรค
- (6) สร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

5) การสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย

- (1) การสร้างโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากรและบริการทางสังคมอย่างเสมอภาค
- (2) การสร้างความมั่นคงทางด้านรายได้และโอกาสในการประกอบอาชีพ
- (3) การพัฒนาการบริหารจัดการในระบบสุขภาพ
- (4) การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค
- (5) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อผู้สูงอายุ
- (6) การเสริมสร้างบทบาทของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรม
- (7) การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

6) การพัฒนาพื้นที่ภาคและการเชื่อมโยงภูมิภาค ประกอบด้วย

- (1) การจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน
- (2) การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลัก
- (3) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมืองศูนย์กลางความเจริญ
ในภูมิภาค
- (4) การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงในประเทศและภูมิภาค

7) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- (1) การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว
- (2) การบริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน
- (3) การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (4) การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว
- (5) การให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
- (6) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (7) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

2.2 นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา)

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายของรัฐบาลต่อสภานิติบัญญัติ เมื่อวันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2557 โดยนโยบายรัฐบาลฉบับนี้ นำยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศว่าด้วยการเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นหลักสำคัญ และใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11 แนวทางของคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ และความต้องการของประชาชน มาเป็นแนวทางการกำหนดนโยบาย ประกอบด้วย 11 ด้าน ซึ่งมี 5 นโยบายหลักที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนี้

นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา)

นโยบายที่ 1

การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

นโยบายที่ 2

การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

นโยบายที่ 6

การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ

นโยบายที่ 7

การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน

นโยบายที่ 9

การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

ภาพที่ 2 นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

นโยบายที่ 1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการตลอดจนเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์ และพระราชนิถียกิจเพื่อประชาชน

นโยบายที่ 2 การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ โดยเร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยนำยุทธศาสตร์เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนามาใช้ตามแนวทางกัลยาณมิตรแบบสันติวิธี ควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงขจัดการฉวยโอกาสก่อความรุนแรงแทรกซ้อนและเพิ่มระดับปฏิสัมพันธ์กับต่างประเทศ และองค์การระหว่างประเทศที่อาจช่วยคลี่คลายปัญหาได้

นโยบายที่ 6 การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยการลดอุปสรรคในการส่งออก เพื่อให้เกิดความคล่องตัว เช่น ปรับปรุงวิธีการตรวจรับรองมาตรฐานสินค้าและมาตรฐานการผลิตระดับไร่นา เป็นต้น ให้สะดวกรวดเร็วขึ้น ตลอดจนลดขั้นตอนของกระบวนการด้านธุรการและเอกสาร ที่จะช่วยให้ระบบการส่งสินค้าเร็วขึ้นพร้อมทั้งแสวงหาตลาดที่มีศักยภาพเพื่อขยายฐานการส่งออกซึ่งครอบคลุมถึงการค้าชายแดนที่มีความสำคัญมากขึ้น

ด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ เช่น ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ โดยการพัฒนาวัตถุดิบและกระบวนการผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อาหารไทยบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และภูมิปัญญา ส่งเสริมการวิจัยเกษตรแปรรูป

เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่ใช้การออกแบบและสร้างสรรค์ และส่งเสริมอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลเทคโนโลยีขั้นสูงเพื่อปรับกระบวนการผลิตสู่ระบบอัตโนมัติและกึ่งอัตโนมัติ

รวมถึงการเพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเพิ่มองค์ความรู้ในด้านการปรับปรุงประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และพัฒนาการบริหารจัดการภายในองค์กร ปรับโครงสร้างกลไกการสนับสนุนและการขับเคลื่อนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นระบบและมีเอกภาพที่ชัดเจนทั้งในด้านการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและบริการทางการเงินและการลงทุนสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ การตลาดและโอกาสในการลงทุนในต่างประเทศ

นอกจากนี้การส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง รวมถึง การผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัล ทั้งผลิตภัณฑ์ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลรองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองรับการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

นโยบายที่ 7 การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน โดยเร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งและโทรคมนาคมที่เชื่อมโยงระหว่างกันของอาเซียน ระบบการออกใบรับรอง/ใบอนุญาตผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากความตกลงทางการค้าการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือในระดับทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสามารถดำเนินธุรกิจร่วมกับผู้ประกอบการในประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อนำไปสู่ความเชื่อมโยงกับห่วงโซ่อุปทานตลาดโลกได้

นโยบายที่ 9 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ และน้ำเสียที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้แก่ประชาชน โดยให้ความสำคัญในการเร่งรัดแก้ไขปัญหาการจัดการขยะเป็นลำดับแรก ทั้งการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและเร่งรัดการจัดการขยะอุตสาหกรรม สำหรับขยะของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อจะพัฒนาระบบกำกับติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการลักลอบทิ้ง โดยต้องมีการจัดการอย่างครบวงจรและใช้มาตรการทางกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเด็ดขาด รวมทั้งการพัฒนาปรับปรุงขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐาน และการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

2.3 ประเด็นสำคัญตามมติและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

นายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีข้อสั่งการทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม กฎหมาย การต่างประเทศ และการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้ส่วนราชการใช้เป็นแนวทางในการบริหารราชการให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งประเด็นสำคัญตามมติและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ที่เกี่ยวข้องกับการกระทรวงอุตสาหกรรม สามารถสรุปพอสังเขปได้แสดงในภาพที่ 3

ด้านเศรษฐกิจ	ด้านสังคม
<ol style="list-style-type: none"> 1. พัฒนาและจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2. เร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณ ปี 2558 3. การบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตร 4. ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม 5. สนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพ SMEs 6. การแก้ไขปัญหายางพารา 7. ส่งเสริมอุตสาหกรรมฮาลาลในพื้นที่ภาคเหนือ 8. พัฒนาระบบการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและบริการของประเทศ 9. มาตรการป้องกันอัคคีภัยในโรงงาน 10. การพัฒนาการส่งออกของประเทศ 11. เตรียมอุตสาหกรรมเบา เพื่อสร้างอาชีพให้คนในพื้นที่ 12. ดำเนินการพิจารณารับรองมาตรฐานเครื่องเกี่ยวข้าว 13. จัดตั้งโรงงานแปรรูปข้าว/โรงงานแปรรูปยางพารา 14. การลดขั้นตอนการพิจารณาอนุญาต 15. เร่งรัดการจัดตั้งเมืองยางพารา (Rubber City) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เตรียมความพร้อมของบุคลากรเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน 2. ให้ทุกหน่วยงานนำข้อมูลโครงการพระราชดำริต่าง ๆ ไปใช้ 3. จัดทำรายงานข้อเท็จจริง กรณีการทำเหมืองแร่โพแทช 4. กำหนดมาตรการกำจัดขยะอิเล็กทรอนิกส์ 5. การยกเลิกการใช้แร่ใยหิน
	<p style="text-align: center;">ด้านกฎหมาย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. เร่งเสนอกฎหมายที่มีความจำเป็นเร่งด่วนโดยเร็ว 2. ความจำเป็นในการปรับโครงสร้างกระทรวง ทบวง กรม
	<p style="text-align: center;">ด้านบริหารราชการแผ่นดิน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จัดตั้งศูนย์ One Stop Service/ NSW 2. เผยแพร่ข่าวสารการดำเนินงาน โดยเฉพาะสื่อออนไลน์ 3. การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ

ภาพที่ 3 ประเด็นสำคัญตามมติและข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรีและคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)

2.4 นโยบายของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นางอรรชกา สีบุญเรือง) และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายอาทิตย์ วุฒิคะโร)

รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้มอบนโยบายการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านเศรษฐกิจ ในระยะสั้น ซึ่งเป็นภารกิจเร่งด่วน ที่จะช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของผู้มีรายได้น้อยและผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบปัญหาจากภาวะเศรษฐกิจ โดยการหมุนเวียนการเงินของภาครัฐ และมาตรการช่วยเหลือ/ส่งเสริม SMEs ในระยะสั้น ให้อยู่รอด แล้วจึงเริ่มสร้างความเข้มแข็งให้ SMEs ในอนาคต ในระยะยาว มุ่งเน้นการวางรากฐานทางเศรษฐกิจ การสร้างความเข้มแข็งภายในประเทศ โดยเศรษฐกิจของประเทศไทย จะต้องเติบโตอย่างสมดุลและผลักดันให้เป็น Local Economic รวมถึงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศโดยการร่วมลงทุนระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน และผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์ในกลุ่มอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป อุตสาหกรรมยานยนต์

และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่เป็นมิตรสิ่งแวดล้อม และ อุตสาหกรรมดิจิทัล โดยจะต้องมีการประยุกต์ใช้นวัตกรรมและยกระดับเทคโนโลยีในการเพิ่มผลผลิตและ ประสิทธิภาพการผลิต นอกจากนี้จะต้องมีการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการรายใหม่ โดยเฉพาะกลุ่ม Start up ที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศเป็นหลัก

<p style="text-align: center;">ระยะสั้น</p> <p>กอบกู้/ช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย และผู้ประกอบการ SMEs โดยกระจายเงินของภาครัฐ และออกมาตรการช่วยเหลือ SMEs อย่างเร่งด่วน</p>
<p style="text-align: center;">ระยะยาว</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สร้างสมดุลและความเข้มแข็ง โดยผลักดัน Social Enterprise และ Local Economy 2. วางรากฐานเศรษฐกิจ เน้นนวัตกรรม และมูลค่าเพิ่ม 3. พัฒนากิจกรรมเศรษฐกิจใหม่ ยกระดับเทคโนโลยี 4. ลงทุนเมกะโปรเจกต์ เน้นลงทุนแบบ PPP 5. เพิ่มประสิทธิภาพของภาครัฐและรัฐวิสาหกิจ 6. สร้างระบบคลัสเตอร์ เน้นซูเปอร์คลัสเตอร์ และยกระดับการผลิตสินค้าเพื่อส่งออกไปสู่ภาคบริการ

ภาพที่ 4 นโยบายรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ที่มา:

- การปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “นโยบายเศรษฐกิจและทิศทางประเทศไทย” ณ โรงแรมดุสิตธานี วันที่ 27 สิงหาคม 2558
- งานสัมมนา Post Forum 2015 “ร่วมสร้างเศรษฐกิจไทยกับทีมเศรษฐกิจใหม่” ณ สยามพารากอน วันที่ 15 ตุลาคม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (นางอรรชกา สีบุญเรือง) และปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม (นายอาทิตย์ วุฒิคะโร) ได้มอบนโยบายในการดำเนินงานให้แก่ผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อให้ทุกหน่วยงานร่วมกันขับเคลื่อน โดยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาและลดอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม มุ่งเน้นการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการ SMEs ให้เติบโตและเข้มแข็งพร้อมกับการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมศักยภาพให้เติบโตและยั่งยืน ดังนี้

- 1) การกระตุ้นเศรษฐกิจรากหญ้าและ SMEs โดยเน้นมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs รายใหม่ และรายเดิมให้สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ โดยหามาตรการเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการ เช่น การจัดหาแหล่งเงินทุนช่วยเหลือ SMEs ที่มีรายได้น้อย มาตรการด้านภาษี และการเพิ่มขีดความสามารถของ SMEs
- 2) การกระตุ้นการลงทุนของภาครัฐ โดยให้เร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ
- 3) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเร่งดำเนินการเตรียมพื้นที่ และหากกลุ่มนักลงทุนที่สนใจ
- 4) การส่งเสริม Cluster ได้แก่ คลัสเตอร์ยานยนต์และชิ้นส่วน คลัสเตอร์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คลัสเตอร์เกษตรและแปรรูปอาหาร คลัสเตอร์ปิโตรเคมี คลัสเตอร์สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และคลัสเตอร์ดิจิทัล
- 5) การทบทวนโครงการศูนย์ทดสอบยานยนต์และยางล้อแห่งชาติ
- 6) การปรับโครงสร้างอ้อย และประเด็นการร้องเรียนของโรงงานและชาวไร่อ้อย โดยให้เร่งดำเนินการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย

- 7) การปรับปรุงผังเมือง โดยการปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติผังเมือง ให้สอดคล้องกับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
- 8) กากอุตสาหกรรม โดยให้เร่งรัดการนำกากอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบให้ได้ตามเป้าหมายที่กำหนด
- 9) การกำกับดูแลและแก้ไขปัญหาเรื่องน้ำเสีย ให้จัดทำแผนการสำรวจโรงงาน เพื่อควบคุมการปล่อยน้ำเสีย
- 10) โครงการเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- 11) การเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (NSW) เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการ
- 12) การขับเคลื่อนแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรม รวมทั้งการเพิ่มผลิตภาพของภาคอื่นๆ
- 13) โครงการ Rubber City ให้เร่งดำเนินการเพื่อกระตุ้นการขยายตัวของอุตสาหกรรมยางพารา
- 14) การแก้ไขเรื่องร้องเรียนหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตต่างๆ ให้ดำเนินการด้วยความโปร่งใส และเป็นที่พึงของผู้ประกอบการและภาคประชาชน

2.5 วาระการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

สภาปฏิรูปแห่งชาติ (สปช.) ได้เสนอมติเพื่อการปฏิรูปประเทศ โดยแบ่งเป็น วาระปฏิรูป 37 วาระ วาระปฏิรูปพิเศษ 15 วาระ และวาระพัฒนา 8 วาระ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิรูปประเทศไทย นั้น มีวาระการปฏิรูปที่อาจเกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม จำนวน 26 วาระ ทั้งนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพในวาระการปฏิรูประบบการบริหารจัดการทรัพยากร ใน 3 เรื่องหลัก ได้แก่

- แนวทางปฏิรูปการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในภาคอุตสาหกรรม
- การอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชนด้วยแนวคิดเมืองนิเวศ
- การกำหนดให้โรงงานติดตั้งระบบงานแสดงผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำทิ้งหรือคุณภาพอากาศจากปล่องต่อสาธารณะ

ตารางที่ 1 วาระการปฏิรูปที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

วาระปฏิรูปพิเศษ (5 / 15)	วาระปฏิรูป (15 / 37)
1. วิสาหกิจเพื่อสังคม	1. การปฏิรูปกิจการตำรวจ
2. การปฏิรูประบบการผังเมืองและการใช้พื้นที่	2. ระบบพลังงาน
3. การจัดตั้งศาลสิ่งแวดล้อม	3. ปฏิรูปที่ดินและการจัดการที่ดิน
4. การปฏิรูปการเกษตรพันธสัญญาให้เป็นธรรม	4. การผูกขาดและการแข่งขันที่เป็นธรรม
5. แนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจพื้นที่ร่วมชายแดน	5. การปฏิรูปการเงินฐานราก สหกรณ์ สหกรณ์ออมทรัพย์ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
	6. การปฏิรูปภาคการเกษตร
	7. การสร้างสังคมผู้ประกอบการ

วาระพัฒนา (6 / 8)	8. แผนปฏิบัติการกีฬา
1. การท่องเที่ยว	9. ระบบวิจัยเพื่อโครงสร้างพื้นฐานทางปัญญาของประเทศ
2. แผนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์	
3. การส่งเสริมการลงทุนโดยตรงในต่างประเทศของไทย	10. ระบบวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานทางนวัตกรรมของประเทศ
4. เศรษฐกิจดิจิทัล	
5. การเป็นศูนย์กลางอาเซียน	11. ระบบการบริหารจัดการทรัพยากร
6. แนวทางปฏิรูปเศรษฐกิจไทยเพื่อเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2575	12. ระบบเพื่อส่งเสริมชุมชนเข้มแข็ง
	13. การปฏิรูประบบเพื่อรองรับสังคมสูงวัย
	14. ปฏิรูประบบการคุ้มครองผู้บริโภค
	15. ปฏิรูปแรงงาน

2.6 แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564

การเพิ่มผลิตภาพภาคอุตสาหกรรมจะเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปสู่การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างมั่นคง จึงได้มีแผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564 ขึ้น เพื่อต่อยอดการพัฒนาผลิตภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการสมัยใหม่ รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของปัจจัยแวดล้อม เช่น กลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ เป็นต้น เข้ามาช่วยในการยกระดับประสิทธิภาพและผลผลิตของภาคอุตสาหกรรมตั้งแต่ระดับสถานประกอบการและเชื่อมโยงไปยังหน่วยงานภาครัฐ/เอกชน ซึ่งจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมให้รองรับกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ พร้อมให้ความสำคัญและสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยจะมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (%GDP Contribution) และมีแนวโน้มการเติบโตในอนาคต

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

ภาพที่ 5 แผนแม่บทการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2559-2564

2.7 การเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้เสนอแผนการปฏิรูปเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลัก ต่อสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ โดยการเพิ่มขีดความสามารถอุตสาหกรรมสาขาหลักนั้น เป็นการปฏิรูปการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมที่สร้างมูลค่าจำนวน 5 สาขาหลัก ได้แก่ สาขายานยนต์และชิ้นส่วน สาขาอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สาขาอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและพลาสติก สาขาอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และสาขาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป โดยจะเน้นการต่อยอดพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ เพื่อสนองความต้องการของตลาดในอนาคต การซ่อมแซมยกระดับผลิตภาพและการขับเคลื่อนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกระจายความมั่งคั่ง ลดความเหลื่อมล้ำ ด้วยการพัฒนาทุนมนุษย์ในอุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าว

วิสัยทัศน์ : ปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมสร้างมูลค่า (Value Creation Industries)

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (ธันวาคม 2558)

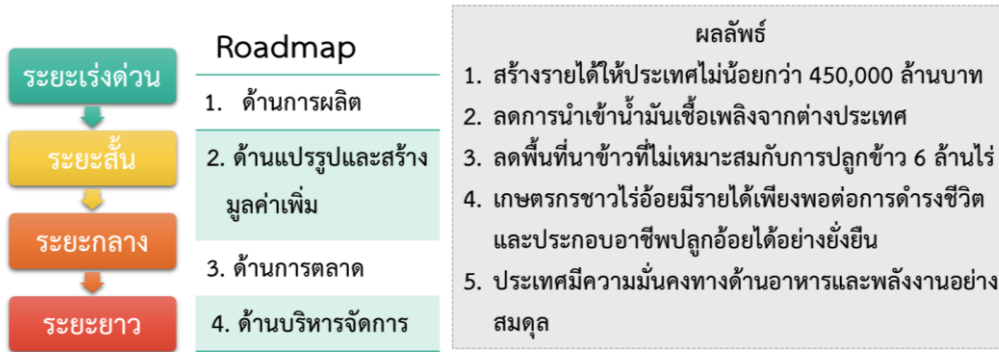
ภาพที่ 6 กรอบแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวม

2.8 ร่างยุทธศาสตร์อ้อยโรงงาน และน้ำตาลทราย (Roadmap) พ.ศ. 2558 - 2569

ยุทธศาสตร์สินค้าเกษตรเป็นรายพืชเศรษฐกิจ 4 สินค้า (Roadmap) คือ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และอ้อย ซึ่งกระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย ได้รับมอบหมายให้จัดทำยุทธศาสตร์อ้อยโรงงานและน้ำตาลทราย (Roadmap) โดยพิจารณาถึงสถานการณ์การผลิตและแนวโน้มความต้องการใช้ใน 12 ปี รวมถึงปัญหา/อุปสรรค และการวิเคราะห์กลุ่มประเทศอาเซียน โดยร่างยุทธศาสตร์อ้อยโรงงาน และน้ำตาลทราย (Roadmap) พ.ศ. 2558 - 2569 ได้แบ่งการดำเนินงานเป็น 4 ระยะ ได้แก่ ระยะเร่งด่วน (น้อยกว่า 1 ปี) ระยะสั้น (1-3 ปี) ระยะปานกลาง (3-5 ปี) และระยะยาว (5-10 ปี) ซึ่งครอบคลุมทั้งด้านการผลิต การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม การตลาด และการบริหารจัดการ

วิสัยทัศน์

อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ เกษตรกรชาวไร่อ้อยมีรายได้ที่มั่นคงสามารถประกอบอาชีพการปลูกอ้อยได้อย่างยั่งยืน เป็นอุตสาหกรรมที่สร้างความมั่นคงทั้งทางด้านอาหารและพลังงานให้กับประเทศ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

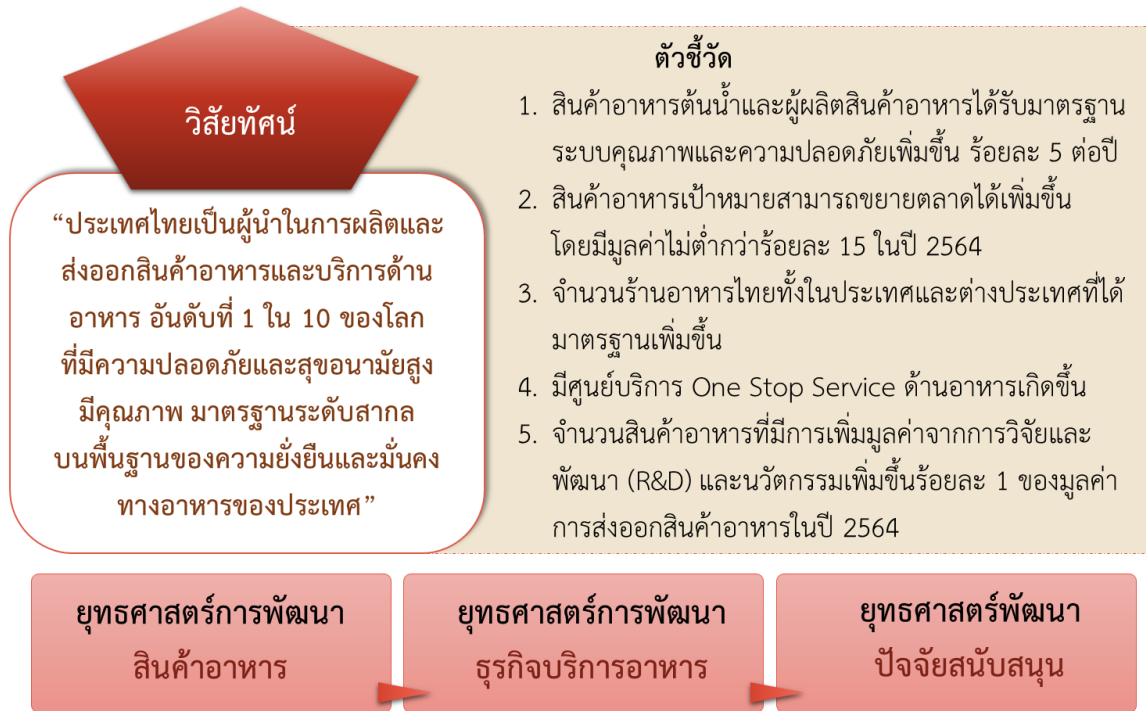

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย (พฤศจิกายน 2558)

ภาพที่ 7 ร่างยุทธศาสตร์อ้อยโรงงาน และน้ำตาลทราย (Roadmap) พ.ศ. 2558 – 2569

2.9 แผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่โลก พ.ศ. 2559-2564

การดำเนินการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่โลก พ.ศ. 2559-2564 มีขอบเขตครอบคลุมเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมอาหาร ตั้งแต่ต้นน้ำ-กลางน้ำ-ปลายน้ำ และธุรกิจสนับสนุน คือ 1) ต้นน้ำ ได้แก่ สินค้าเกษตร ซึ่งครอบคลุมทั้งสินค้าเกษตรอาหาร สินค้าเกษตรแปรรูปเบื้องต้น 2) กลางน้ำ คือ สินค้าอุตสาหกรรม ครอบคลุมถึงสินค้าอาหารและเกษตรแปรรูปต่าง ๆ 3) ปลายน้ำ คือ ธุรกิจบริการด้านอาหาร ซึ่งครอบคลุมธุรกิจร้านอาหาร โรงเรียนสอนทำอาหาร และธุรกิจการจัดอาหารสำหรับคนหมู่มาก (Catering) และ 4) ธุรกิจ/กิจกรรมสนับสนุนที่เกี่ยวข้อง อาทิ การตรวจประเมินมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร ธุรกิจโลจิสติกส์สินค้าอาหาร เครื่องจักรกลการเกษตรแปรรูป การวิจัยและพัฒนาด้านสินค้าเกษตรและอาหาร ธุรกิจบรรจุภัณฑ์ และการพัฒนาบุคลากร

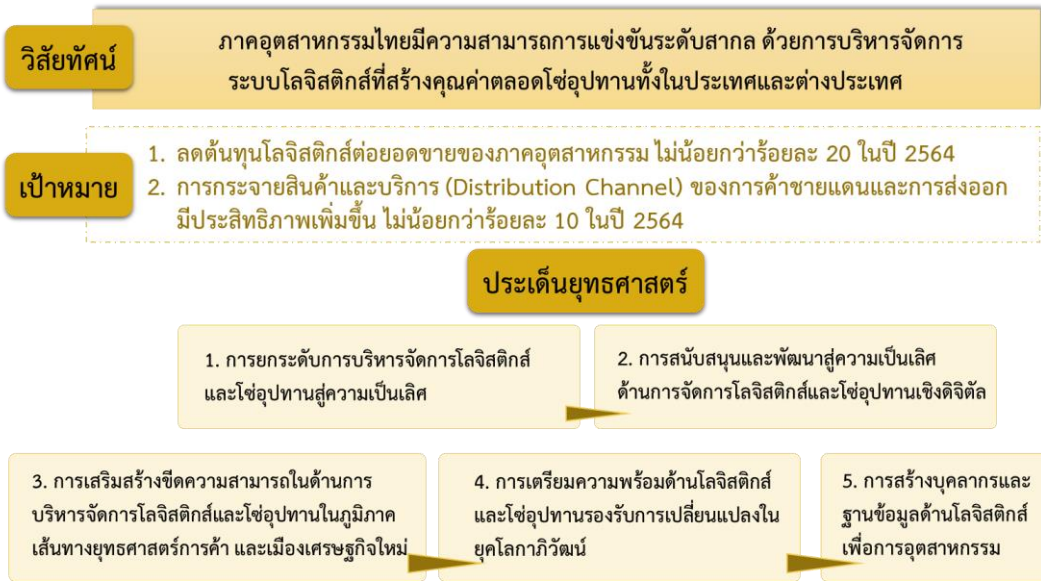

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ภาพที่ 8 แผนยุทธศาสตร์ครัวไทยสู่โลก พ.ศ. 2559-2564

2.10 ร่างแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)

กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (พ.ศ. 2555-2559) เพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินงานพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีการผลิตและการส่งมอบที่มีประสิทธิภาพ ส่งผลถึงการลดต้นทุนทางธุรกิจ การลดระยะเวลาการดำเนินงาน ตลอดจนการเสริมสร้างความน่าเชื่อถือในการประกอบการ และการยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันสู่สากล เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน จวบจนปัจจุบันการดำเนินงานอยู่ในช่วงใกล้สิ้นสุดระยะเวลาตามแผนงานที่กำหนด กระทรวงอุตสาหกรรม จึงได้จัดทำ (ร่าง) แผนแม่บทการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ในระยะต่อไปซึ่งครอบคลุมการจัดการ การผลิต และการกระจายตลอดโซ่อุปทาน ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นน้ำ สู่กลางน้ำ ปลายน้ำ และสู่ผู้บริโภค เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและสอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทภายในประเทศ ระหว่างประเทศ นโยบายรัฐบาล และแผนยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ ของประเทศไทยอย่างบูรณาการต่อไป

ที่มา: กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ (ธันวาคม 2558)

ภาพที่ 9 ร่างแผนแม่บทการพัฒนาาระบบโลจิสติกส์อุตสาหกรรม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2560-2564)

2.11 ร่างวิสัยทัศน์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายหลังปี 2015

คณะทำงานว่าด้วยการจัดทำวิสัยทัศน์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายหลังปี 2558 ได้จัดทำร่างเอกสารกรอบวิสัยทัศน์ที่มีชื่อว่า "ASEAN Economic Community 2025: Consolidation and Going Beyond) เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และทิศทางการดำเนินการรวมตัวทางเศรษฐกิจของอาเซียน ภายหลังปี 2015 ซึ่งมีกรอบระยะเวลา 10 ปี (2016-2025)

ภาพที่ 10 ร่างวิสัยทัศน์ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ภายหลังปี 2015

องค์ประกอบหลักที่ 1 : มีการรวมตัวสูง (An Integrated and Highly Cohesive Economy) ประกอบด้วย การเปิดเสรีสินค้า โดยมุ่งเน้นการอำนวยความสะดวกทางการค้า ยกเลิก/ลดมาตรการที่มีใช้ ภาษี ปรับปรุงกระบวนการพิธีการศุลกากร ปรับประสานมาตรฐานให้สอดคล้องกัน การเปิดเสรีการค้าบริการ และการลงทุนเพิ่มขึ้น การเปิดเสรีทางการเงินและการบูรณาการและพัฒนาตลาดทุน และการอำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมือและนักธุรกิจ

องค์ประกอบหลักที่ 2: ความสามารถการแข่งขัน นวัตกรรม และพลวัต (Competitive, Innovative and Dynamic ASEAN) มุ่งเน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน นวัตกรรมและความพร้อมในการรองรับการเปลี่ยนแปลง อาทิ นโยบายการแข่งขัน การคุ้มครองผู้บริโภค ทรัพย์สินทางปัญญา การส่งเสริมนวัตกรรมเทคโนโลยี ภาษีอากร (taxation issues) การยึดหลักธรรมาภิบาล ความสอดคล้องกฎระเบียบต่างๆ การหารือเพื่อหาทำที่ร่วมกันของอาเซียนในประเด็นการค้าใหม่ๆ (การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ แรงงาน สิ่งแวดล้อม) และทิศทางการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของโลก (global mega trends) เป็นต้น

องค์ประกอบหลักที่ 3: ครอบคลุมทุกภาคส่วน ยืดหยุ่น และมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Resilient, Inclusive, People-Oriented and People Centered ASEAN) มุ่งสร้างความเข้มแข็งแก่ SMEs การเพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public- Private Partnership) การลดช่องว่างด้านการพัฒนา การเข้าถึงแหล่งเงินอย่างทั่วถึง และการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม

องค์ประกอบหลักที่ 4: ขยายความร่วมมือและรวมตัวรายสาขา (Enhanced Sectoral Integration and Cooperation) มุ่งเน้นการรวมกลุ่มรายสาขาต่างๆให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ได้แก่ การขนส่ง โทรคมนาคม e-commerce การเงิน พลังงาน อาหาร เกษตร ป่าไม้ การท่องเที่ยว สุขภาพ เหมืองแร่ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

องค์ประกอบหลักที่ 5: เป็นส่วนสำคัญของประชาคมโลก (Global ASEAN) การทบทวน/ปรับปรุงความตกลงการค้าเสรีของอาเซียนกับประเทศคู่เจรจา การขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและโลก การเพิ่มบทบาทของอาเซียนในเวทีองค์กรด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อสะท้อนถึงผลประโยชน์ของอาเซียน

2.12 การสำรวจความต้องการของสถานประกอบการอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม โดยสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการสำรวจความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดทั่วประเทศ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทกิจการ	ความต้องการ
Large Enterprise	<ul style="list-style-type: none"> - ความสมบูรณ์ของระบบสาธารณูปโภค - ความสะดวกในการขอรับใบอนุญาต - การนำของเสียออกนอกโรงงาน - การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ได้ในจุดเดียว)
SMEs	<ul style="list-style-type: none"> - การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน - ต้นทุนการผลิตสูง - ขาดแคลนแรงงาน/ศักยภาพของแรงงาน - ความสะดวกในการขอรับใบอนุญาต - ช่องทางการตลาด - ความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ปัญหาการร้องเรียนของชุมชน
Mining	<ul style="list-style-type: none"> - ความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ประสานงาน - ต้นทุนการดำเนินงานสูงขึ้น - ขาดแคลนแรงงาน - ระยะเวลาในการได้รับการต่ออายุ
Micro	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดเงินทุนหมุนเวียน - ระบบ Logistics - ขาดแคลนแรงงานฝีมือ - ความสามารถในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ขาดเครื่องจักรอุปกรณ์ - ช่องทางการตลาด / การขยายตัวในตลาดต่างประเทศ - การปฏิบัติต่อกลุ่ม OTOP อย่างเท่าเทียมกัน

3.

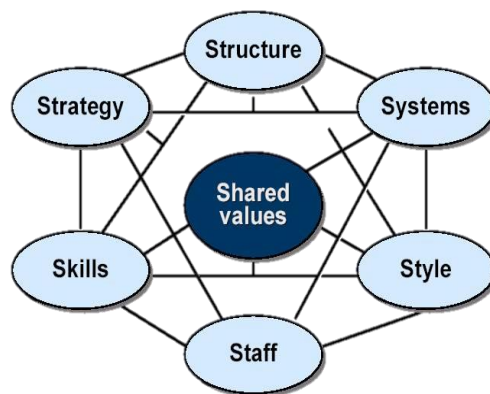
การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้อง
กับกระทรวงอุตสาหกรรม

3. การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม (SWOT Analysis) เป็นการประเมินจากจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร ซึ่งเป็นปัจจัยภายใน (Internal Factors) และการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรค ซึ่งเป็นปัจจัยภายนอก (External Factors) ที่มีผลต่อการดำเนินงานด้านอุตสาหกรรม โดยจากผลการวิเคราะห์นี้ นำไปจัดทำ TOWS Matrix เพื่อหามาตรการที่เกี่ยวข้องและแนวทางการดำเนินงานต่อไป

3.1 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

วิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) โดยใช้หลักการ The McKinsey 7S Framework ซึ่งเป็นการวิเคราะห์องค์กร (กระทรวงอุตสาหกรรม) ใน 7 มิติ ได้แก่ โครงสร้างองค์กร กลยุทธ์ การบริหารจัดการ บุคลากร ทักษะ ระบบการทำงาน และค่านิยมร่วม ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 11 The McKinsey 7S Framework

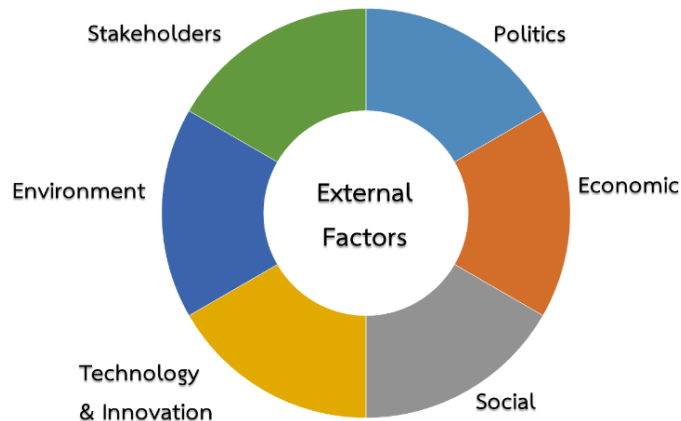
ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors)

จุดแข็ง	จุดอ่อน
1. Structure (โครงสร้างองค์กร)	
<ol style="list-style-type: none"> มีโครงข่ายหน่วยงานครอบคลุม 76 จังหวัด มีโครงสร้าง และกระบวนการทำงานของหน่วยงานและกลไกการบริหาร ที่สามารถบริหารทรัพยากรของหน่วยงานอย่างโปร่งใส โดยการยึดหลักธรรมาภิบาล มีสถาบันเครือข่ายที่มีความคล่องตัวและเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน 	<ol style="list-style-type: none"> โครงสร้างอัตรากำลัง ไม่เหมาะสม ความซ้ำซ้อนของงานและโครงสร้างการทำงานที่แยกขาดจากกัน ทำให้ผู้รับบริการต้องติดต่อหลายฝ่าย การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารจัดการ กรม กอง ต่างๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก
2. Strategy (กลยุทธ์)	
<ol style="list-style-type: none"> มีรูปแบบบริการด้านส่งเสริมพัฒนาที่หลากหลาย มีนโยบายในการดำเนินงานที่ชัดเจน 	<ol style="list-style-type: none"> การแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติยังไม่มีประสิทธิภาพ การดำเนินงานยังให้ความสำคัญกับแผนและตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องไม่มากพอ
3. Style (รูปแบบการบริหารจัดการ)	
<ol style="list-style-type: none"> มีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนโยกย้ายงบประมาณไปยังโครงการเร่งด่วน 	<ol style="list-style-type: none"> ขาดการบูรณาการข้อมูลของทุกหน่วยงาน มีปัญหาการบริหารจัดการเชิงระบบในเรื่องการเงิน (การเบิกจ่ายงบประมาณล่าช้า) และงบประมาณไม่ได้มีการพิจารณากันสัดส่วนไว้ตามภูมิภาค ทำให้การดำเนินการขาดความคล่องตัวด้านการเงิน และทำให้มีผลกระทบกับการดำเนินงาน มีความสับสนเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่องค์กรที่ทับซ้อนกันซึ่งอาจทำให้ การบริหารงบประมาณไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร ยังไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสถาบันฯอย่างเต็มประสิทธิภาพ กลุ่มผู้รับบริการได้รับข่าวสารไม่ทั่วถึง/การกำหนดกลุ่มเป้าหมายไม่ครอบคลุมทำให้สิทธิประโยชน์ต่างๆ ตกอยู่ในวงจำกัด และขาดการประชาสัมพันธ์การให้บริการของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั่วประเทศ รวมถึงผู้รับบริการยังต้องเป็นฝ่ายเข้าหากระทรวงเป็นส่วนใหญ่ ขาดการจัดการองค์ความรู้เพื่อเชื่อมโยงระหว่างส่วนกลาง ผู้วางแผนนโยบายกับผู้ปฏิบัติงานในการนำแผนต่างๆ ไปใช้

จุดแข็ง	จุดอ่อน
4. Staff (บุคลากร)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากรมีพื้นฐานการศึกษาดี 2. มีการพัฒนาองค์ความรู้ขึ้นพื้นฐานที่จำเป็นให้บุคลากรในองค์กรอย่างต่อเนื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากรส่วนหนึ่งมีการจัดจ้าง แบบอัตราจ้างชั่วคราว ซึ่งอาจทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง 2. ระบบถ่ายทอดองค์ความรู้ประสบการณ์จากรุ่นสู่รุ่น (ระบบบ่มเพาะ) ยังไม่มีประสิทธิภาพ 3. บุคลากรยังขาดขวัญและกำลังใจ
5. Skills (ทักษะ)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความเชี่ยวชาญด้านการอุตสาหกรรมเฉพาะด้าน เนื่องจากมีการทำงานในเรื่องเฉพาะอย่างต่อเนื่อง 2. มีความเข้าใจปัญหาของผู้ประกอบการได้ดี โดยเฉพาะปัญหาด้านเทคนิค/วิศวกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. บุคลากรขาดทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ 2. บุคลากรยังปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของการแข่งขันของตลาดโลก แนวทางการบริหารจัดการและเทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ช้า 3. บุคลากรขาดความสามารถในการวิเคราะห์และ การใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. System (ระบบการทำงาน)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีกฎหมายควบคุมและกำกับดูแลเป็นจำนวนมาก ครอบคลุมหลายภาคการผลิต 2. การอำนวยความสะดวกในการลงทุน และการอนุญาต ได้รับการปรับปรุงแก้ไข 3. มีระบบฐานข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม 4. มีทรัพยากรด้านฮาร์ดแวร์ดีพอสมควร 5. มี portal website ด้านอุตสาหกรรมที่ให้บริการกับทุกกลุ่มเป้าหมายทั้งผู้ประกอบการ นักวิชาการ และบุคลากรในหน่วยงาน 5. มีการตั้งงบประมาณและจัดทำแผนการใช้งบประมาณล่วงหน้า 6. มีการจัดจ้างที่ปรึกษาร่วมดำเนินโครงการเพื่อความทั่วถึงของการให้บริการ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการทรัพยากรมนุษย์ส่วนภูมิภาคยังไม่ดีพอ 2. ไม่มีอำนาจใช้เครื่องมือทางภาษีโดยตรงในการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรม 3. งบประมาณประจำปีมีลักษณะการขยายตัวแบบเส้นตรงเป็นสัดส่วน กับงบประมาณของหน่วยงาน ไม่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่กระทรวงอุตสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบ 4. กฎหมายซ้ำซ้อน เป็นภาระให้แก่ผู้ประกอบการ ก่อให้เกิดความขัดแย้งในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดช่องว่าง ให้เกิดการใช้อำนาจในทางมิชอบ 5. โครงข่ายเชื่อมโยงระบบงาน และฐานข้อมูลยังไม่ได้เชื่อมโยงข้อมูลให้เป็นระบบเดียวกันทั้งกระทรวงและสถาบัน ที่เกี่ยวข้อง 6. การพึ่งพาบุคลากรจากภายนอก (การจ้างที่ปรึกษา) และขาดการเรียนรู้จากที่ปรึกษา
7. Shared Value (ค่านิยมร่วม)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการกำหนดค่านิยมของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ชัดเจนมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ยังไม่สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน 6 มิติหลัก ได้แก่ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ภาพที่ 12 มิติการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
1. Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎเกณฑ์/กฎหมาย)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนในการพัฒนาประเทศให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน 2. รัฐบาลให้ความสำคัญกับกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเจ้าภาพหลักในการพัฒนาและส่งเสริม SMEs ตลอดจนวิสาหกิจชุมชน 3. รัฐบาลมีนโยบายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการงานเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์การพัฒนาอุตสาหกรรมในภาพรวมของประเทศ 4. รัฐบาลมีนโยบายและมาตรการจูงใจที่ให้ภาคเอกชนมีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาสู่เชิงพาณิชย์มากขึ้น 5. รัฐบาลมีนโยบายพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของกระทรวงอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมเกษตรแปรรูป การพัฒนานวัตกรรม การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง การเร่งรัดควบคุมมลพิษ และการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ข้อจำกัดด้านกฎหมายที่ส่งผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 2. ข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
<p>6. นโยบายด้านอุตสาหกรรมมีความต่อเนื่อง เน้นด้านการปรับโครงสร้างและการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>7. ข้อตกลงระหว่างประเทศ เอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม</p> <p>8. การปฏิรูปประเทศคาดว่าจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานและการให้บริการแก่ประชาชน</p> <p>9. การออกกฎหมาย กฎระเบียบ สามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>	
2. Economic (เศรษฐกิจ)	
<p>1. ความร่วมมือทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) กับประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ เอื้อประโยชน์ต่อการค้า</p> <p>2. นโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษของรัฐบาลจะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้มากขึ้น</p> <p>3. การอนุมัติการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ช่วยกระตุ้นอุตสาหกรรมหลายสาขา อาทิ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมการบิน และอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เป็นต้น</p>	<p>1. นักลงทุนไม่มีความผูกพันกับการลงทุนไทยเป็นพิเศษ พร้อมจะย้ายการลงทุนได้ง่าย และมีแนวโน้มสนใจการลงทุนในภาคบริการมากกว่าภาคอุตสาหกรรม</p> <p>2. การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรงมีกติกาใหม่ๆ ธุรกิจเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก</p> <p>3. ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่งผลต่อต้นทุนการผลิต</p> <p>4. ผู้ประกอบการขาดความสามารถในการคิดค้นและพัฒนานวัตกรรม ส่งผลให้โครงสร้างอุตสาหกรรมของประเทศ ยังเป็น OEM มากกว่า ODM และ OBM</p>
3. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
<p>1. ประชาชนเริ่มคุ้นเคยกับระบบการให้บริการผ่านเทคโนโลยีสมัยใหม่ ช่วยให้การเข้าถึงผู้รับบริการมีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งทำให้อช่องทางการเข้าถึงผู้รับบริการมีต้นทุนที่ต่ำลง</p> <p>2. มีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น</p> <p>3. ผลิตภัณฑ์/สินค้าสำหรับผู้สูงอายุ</p>	<p>1. สังคมยังมองภาคอุตสาหกรรมเป็นภาพลบ ทำให้เกิดการต่อต้าน/ไม่ให้ความร่วมมือ</p> <p>2. โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง</p> <p>3. ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบกับแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต</p> <p>4. ค่านิยมการศึกษาของคนไทยเน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>5. ความต้องการของสังคมมีการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต</p> <p>6. ปัญหาการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว</p> <p>7. ปัญหาความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม</p>

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
4. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสร้างโอกาสในเรื่องของสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ๆ 2. การเพิ่มบทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) 3. เกิดวิกฤตการณ์อาหารแพงและความขาดแคลนอาหารจากสภาพอากาศที่แปรปรวน เป็นโอกาสดีของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของไทย (Resource Scarcity) 4. มีทรัพยากรแหล่งแร่โปแตสที่มีคุณภาพสูงและปริมาณที่สนับสนุนให้เกิดการค้าการลงทุนในประเทศได้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไป ทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคอุตสาหกรรม 2. หลายประเทศใช้มาตรการ NTB ที่เกี่ยวข้องกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เป็นอุปสรรคต่อการค้าและการลงทุน 3. ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรม กระทบความเชื่อมั่นของประชาชน
5. Technology (เทคโนโลยี)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. การเปลี่ยนแปลงด้าน Bio -Technology และ Material-Technology เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ 2. มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย 3. บุคลากร/เยาวชนมีศักยภาพเรื่อง Robotic 4. การให้ความสนใจของโลกต่อกระแส Industry 4.0 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วยากต่อการติดตามและเรียนรู้ มีต้นทุนสูงในการติดตามให้ทันสมัยอยู่เสมอ 2. ผู้ประกอบการไทยส่วนใหญ่เป็นผู้ซื้อเทคโนโลยีมากกว่าผู้คิดค้น ทำให้ต้องพึ่งพาเทคโนโลยีจากต่างประเทศ 3. ผู้ประกอบการยังไม่ค่อยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต (Technology) 4. ข้อจำกัดในด้านความรู้และโครงสร้างพื้นฐานต่อการพัฒนาไปสู่ Industry 4.0
6. Stakeholders (ลูกค้า/ ผู้รับบริการ)	
<ol style="list-style-type: none"> 1. อุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่าย 2. ผู้ประกอบการมีความรู้มากขึ้น มีความเข้าใจในการประกอบกิจการของตนมากขึ้น 3. ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนยังขาดความเข้าใจในปัญหาอุตสาหกรรมด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านมลพิษและสิ่งแวดล้อม 2. ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเอง เมื่อต้องประสานงานกับกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่องต่างๆ 3. ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่กระทรวงอุตสาหกรรมให้บริการ

3.3 TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงอุตสาหกรรม สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

ตารางที่ 5 TOWS Matrix

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ การอนุมัติ การอนุญาต และการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรธรรมชาติ (แร่โปแตส) ให้แก่ผู้ประกอบการ รวมถึงสร้างเครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล การลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน และเขตเศรษฐกิจพิเศษ 2. ส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) และยกระดับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่มีมูลค่าสูงขึ้น 3. ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์และบริการ การพัฒนา ด้านการมาตรฐาน รวมถึงการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและนวัตกรรม ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย* 4. การกำกับและส่งเสริมกระบวนการผลิต และผลิตภัณฑ์ที่ได้มาตรฐานสากล รองรับเศรษฐกิจสีเขียวและเป็นมิตรต่อสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม 5. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็น SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP เพื่อกระจายรายได้และสร้างความเป็นธรรมให้สังคมมากขึ้น 6. ให้การส่งเสริมบุคลากรที่มีศักยภาพในการประดิษฐ์คิดค้น เพื่อพัฒนาเป็น ผู้ประกอบการใหม่ รวมถึงการพัฒนานวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ 7. สนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศและ Digital Technology ในการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการผลิต 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ปรับปรุงโครงสร้างและอัตรากำลังของกระทรวงฯ ตลอดจนขอบเขตและวิธีดำเนินงานเพื่อรองรับภารกิจเป้าหมาย การมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ 2. ปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม 3. ผลักดันให้สถาบันเครือข่ายดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายภาครัฐ ตลอดจนการผลักดันให้มีหน่วยงานกลาง หรือสถาบันเครือข่ายใหม่ ๆ สำหรับรองรับภารกิจที่ยังขาดอยู่ 4. พัฒนาการให้บริการของกระทรวงผ่านศูนย์บริการร่วมที่สามารถตอบสนองได้อย่างเป็นเอกภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบการให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ 5. พัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การคิดวิเคราะห์ และภาษาต่างประเทศ รวมถึงการสร้างกลไกและสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งจากภายในกระทรวง จากวิทยากร และที่ปรึกษา ฯลฯ เพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 6. บูรณาการระบบข้อมูลและองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เช่น กฎระเบียบ เทคโนโลยี AEC ฯลฯ ให้มีเอกภาพ 7. ปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการโดยสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
<p>8. ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง กำกับดูแลการประกอบกิจการของภาคอุตสาหกรรม และสนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวง</p> <p>9. การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมแนวคิด Eco Town / Eco Industrial Estate</p> <p>10. ส่งเสริมให้ผู้บริโภคนิยมสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>11. พัฒนาการกำหนดมาตรฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วน รวมถึงผู้สูงอายุ</p> <p>12. พัฒนาระบบการตรวจสอบและรับรองให้สอดคล้องกับแนวทางสากลและเป็นไปตามความต้องการของผู้ประกอบการ</p> <p>13. กำกับดูแลและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>14. ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>15. สร้างให้นิคมอุตสาหกรรมเป็นกลไกในการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและบริการในเขตเศรษฐกิจพิเศษ</p> <p>16. การเร่งรัดการนำภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบ</p> <p>17. ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนแม่บทโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564</p>	<p>8. บูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง ต่าง ๆ เช่น แรงงาน พลังงาน น้ำ วัตถุดิบทางการเกษตร โลจิสติกส์ ฯลฯ เพื่อลดผลกระทบจากต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>9. การวางแผนกำลังคนเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายการให้บริการและความสามารถของบุคลากรของกระทรวง (เพื่อเตรียมรับวิกฤตการขาดแคลนบุคลากรคุณภาพและยุคเปลี่ยนผ่าน)</p>

หมายเหตุ: คลัสเตอร์อุตสาหกรรม ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน 2) เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และอุปกรณ์โทรคมนาคม 3) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 4) ดิจิทัล 5) เกษตรแปรรูป 6) แพชั่น

สาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ 2) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ 3) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ 5) การแปรรูปอาหาร 6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ 7) การบินและโลจิสติกส์ 7) เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ 9) ดิจิทัล 10) การแพทย์ครบวงจร

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
<ol style="list-style-type: none"> 1. ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต 2. สร้างกลไกการรับรู้และแก้ไขกฎหมาย และประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 3. ยกกระดับผู้ประกอบการจากผู้รับจ้างผลิต เป็นผู้พัฒนาตราสินค้า (OBM) รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มมูลค่าด้วยการพัฒนาการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างตราสินค้าผ่านกลไกต่าง ๆ อาทิ การมีศูนย์ทดสอบกลาง การผลักดันให้เกิดศูนย์ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (Industrial Design Center) ในสถาบันเครือข่ายของ ออ.ก. 4. ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม 5. ให้การสนับสนุน และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานฝีมือ 6. ปรับปรุงกฎระเบียบ หรือสนับสนุนให้มีการยืดอายุการทำงานของแรงงานที่จำเป็นตลอดจนหามาตรการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากแรงงานสูงอายุ 7. สร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต อาทิ กระแสสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน 8. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี(ในสถานประกอบการ)ที่เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของพื้นที่และอุตสาหกรรม 9. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี recycle เพื่อสนับสนุนการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่และเป็นแหล่งวัตถุดิบหมุนเวียนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. สนับสนุนให้บุคลากรของกระทรวงฯ(ส่วนราชการ) ให้มีขีดความสามารถที่จะเป็นผู้ดำเนินการเองได้เพิ่มขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาทภายนอก 2. ควบรวมกิจกรรมและกำลังคนที่มีลักษณะคล้ายกัน หรือมีความซ้ำซ้อนเพื่อสร้างจุดแข็งให้กับกระทรวงฯ มากขึ้น 3. เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกระทรวง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งการเรียนรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมประเทศในประชาคมอาเซียน 4. ขยายการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกระทรวงในด้านต่าง ๆ ทั้งการกำกับดูแลและส่งเสริมอุตสาหกรรม 5. ปรับปรุงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานต่าง ๆ 6. สร้างค่านิยมการเป็นผู้ประกอบการ หรือการเป็นแรงงานวิชาชีพอุตสาหกรรม 7. เสริมสร้างความรู้/เข้าใจเรื่องความสำคัญของมาตรฐานและความเชื่อมั่นเครื่องหมายมาตรฐาน ให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
10. ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 11. ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรม 12. การวิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคต (Foresight)	

3.4 ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ตารางที่ 6 ความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้รับบริการ	ความคาดหวัง
โรงงานอุตสาหกรรมและ เหมืองแร่	<ul style="list-style-type: none"> - มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ที่เหมาะสม สอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมาย กำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว
SMEs	<ul style="list-style-type: none"> - พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชน ให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมี ประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมี นวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชน/ผู้บริโภค	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่างๆ อย่าง ถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น
ชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ ดูแลการประกอบกิจการ โรงงาน เหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ให้มี ความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม
หน่วยงาน/สถานศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - มีข้อกำหนดแนวทางการดำเนินงานอย่างชัดเจน - มีการบูรณาการและประสานงานอย่างใกล้ชิด

4.

ยุทธศาสตร์
กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2560 - 2564

4. แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564

4.1 วิสัยทัศน์กระทรวงอุตสาหกรรม

“เป็นองค์กรนำการพัฒนาอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน”

4.2 ค่านิยม

“รับผิดชอบในหน้าที่ เสนอแนะอย่างสร้างสรรค์ มีความซื่อสัตย์สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์”

- ASIA - Accountability
- Suggestion
- Integrity
- Achievement Motivation

4.3 พันธกิจ

- 1) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พร้อมทั้งชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม ให้ก้าวทันโลก
- 2) สร้างโอกาสและพัฒนา สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบกิจการ
- 3) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ในตลาดโลก
- 4) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ชุมชน และสังคม
- 5) บูรณาการและติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมกับหน่วยงาน และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง เพื่อผลักดันให้เกิดประสิทธิผล

4.4 ยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศและอุตสาหกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต โดยเน้นงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มผลิตภาพและพัฒนามาตรฐานให้ภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่คุณค่า มีความสามารถในการแข่งขันในระดับที่สูงขึ้น

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	2560	2561	2562	2563	2564
1. ผลิตภาพ (TFP) ของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยต่อปี (% CAGR)	1.37 (ปี 56)	1.0	1.5	2	2.5	3
2. ร้อยละของจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการพัฒนามีผลิตภาพเพิ่มขึ้น	65 (ปี 58)	65	65	65	65	65
3. กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายมีมูลค่าผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	N/A	30	30	30	30	30
4. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ)	4 (ปี 58)	5	5	5	5	5
5. ต้นทุนโลจิสติกส์ของภาคอุตสาหกรรม* ลดลงเฉลี่ยต่อปี	1.43% (ปี 55)	2%	2%	2%	2%	2%
6. จำนวนคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่เป็นศูนย์กลางในการผลิตและการเพิ่มมูลค่า (Industrial Hub) ของอาเซียน	N/A	1	2	3	4	5

* หมายถึงต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมในส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังซึ่งเป็นต้นทุนโลจิสติกส์ที่มีสัดส่วนสูงที่สุดของภาคอุตสาหกรรม โดยมีกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีสัดส่วนต้นทุนการถือครองสินค้าคงคลังสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (รวมประมาณ 70%) รวม 6 +1 กลุ่มได้แก่ (1) อาหาร (2) ปิโตรเคมีและพลาสติก (3) เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (4) ชิ้นส่วนยานยนต์ (5) สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และ (6) ยางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพารา และกลุ่ม SMEs

กลยุทธ์

1. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัยและพัฒนา การประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม
2. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูง ทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม
3. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น
4. พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองกระบวนการและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ ให้กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและประชาชน
5. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม
6. พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศเป็นอุตสาหกรรมของอาเซียน

เป้าประสงค์

เพื่อสนับสนุน สร้างโอกาส และลดอุปสรรค ในการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	2560	2561	2562	2563	2564
1. มูลค่าการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น* (%)	5 (ปี 51-53)	5	5	5	5	5
2. จำนวนผู้เข้ามาใช้บริการข้อมูลจากศูนย์บริการข้อมูลอุตสาหกรรม (IIU) เพิ่มขึ้นร้อยละ (ต่อปี)	N/A	1	1	1	1	1
3. จำนวนพื้นที่ที่ได้รับการศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น (พื้นที่)	38 (ปี 59)	6	8	8	8	8
4. จำนวนศูนย์การออกแบบและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ในพื้นที่ส่งเสริมคลัสเตอร์เฉพาะทางเพิ่มขึ้น	N/A	3	-	3	-	3
5. จำนวนพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้น (ไร่)	160,000 ไร่	เพิ่มขึ้น 500 ไร่	เพิ่มขึ้น 500 ไร่	เพิ่มขึ้น 500 ไร่	เพิ่มขึ้น 500 ไร่	เพิ่มขึ้น 500 ไร่

หมายเหตุ: * มูลค่าการลงทุนที่เพิ่มขึ้น เป็นภาพรวมของประเทศ (ฐานข้อมูล กรอ.และกนอ.)

กลยุทธ์

1. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม
2. กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เพื่อชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม
3. ศึกษาและกำหนดพื้นที่/ปรับปรุงผังเมืองให้เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม
4. สนับสนุนการจัดตั้ง/การเพิ่มขีดความสามารถของศูนย์การออกแบบและตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและกระบวนการผลิต
5. บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งเน้นการดำเนินกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาสู่ความยั่งยืน

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
1. เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ						
1.1 จำนวนนิคมอุตสาหกรรมที่เข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (แห่ง)	19 (ปี 58)	25	30	35	39	43
1.2 จำนวนพื้นที่ที่พัฒนาเข้าสู่การเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศตามแผนแม่บทฯ (แห่ง)	8 (ปี 59)	15	15	15	15	15
2. ปริมาณกากอุตสาหกรรม (อันตรายและไม่อันตราย) ได้รับการจัดการเข้าระบบเพิ่มขึ้น* (ล้านตัน/ปี)	21 (ปี 58)	22	23	24	25	26
3. จำนวนคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	N/A	1	1	1	1	1
4. จำนวนสถานประกอบการที่ได้รับการเลื่อนระดับอุตสาหกรรมสีเขียวเพิ่มขึ้น (ราย)	2,000 (ปี 58)	2,000	2,000	2,000	2,000	2,000
5. เครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยภาคอุตสาหกรรม ได้รับการพัฒนา (เครือข่าย)	200 (ปี 57)	200	200	200	200	200

หมายเหตุ * การจัดการของเสียภาคอุตสาหกรรม (ปริมาณกากเข้าสู่ระบบ ระดับ 5 เท่ากับ 1.11 ล้านตัน)

กลยุทธ์

- พัฒนากลไกในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด
- ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)
- บริหารจัดการกากอุตสาหกรรมครบวงจร โดยเน้นการใช้ประโยชน์จากกากอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมการพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ
- ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน

เป้าประสงค์

เพื่อพัฒนาระบบและความสามารถของบุคลากรในการให้บริการแก่ผู้ประกอบการ และประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล และสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ข้อมูล ปีฐาน	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
1. ร้อยละของจำนวนหน่วยงานในสังกัด ออก. ที่ผ่านเกณฑ์ประเมินคุณธรรมความโปร่งใส ของ ปปท.	62.5% (ปี 58)	80	100	100	100	100
2. จำนวนระบบหรือเครื่องมือเพื่อรองรับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และการให้บริการได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	N/A	2	2	2	2	2
3. ร้อยละของบุคลากรกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะตามแผน	N/A	80	80	85	85	90
4. ผู้รับบริการมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานในกระทรวงอุตสาหกรรม (%)	84.32% (ปี 57)	85%	85%	85%	85%	85%

กลยุทธ์

- ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
- ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน จัดหาทรัพยากรให้เหมาะสม พัฒนาเครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรของกระทรวงอุตสาหกรรม
- สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการอย่างมีคุณภาพของกระทรวงอุตสาหกรรม

5.

แนวทางการดำเนินงานตาม
แผนยุทธศาสตร์
กระทรวงอุตสาหกรรม
พ.ศ. 2560 - 2564

5. แนวทางการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564

เพื่อให้การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ที่สนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของกระทรวงอุตสาหกรรมที่ได้กำหนดไว้ ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แนวทางการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตและเข้มแข็ง		
1. ส่งเสริมงานวิจัย การต่อยอดงานวิจัย และพัฒนา การประยุกต์ใช้ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และดิจิทัล ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของ ภาคอุตสาหกรรม	1.1 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมที่เป็น SMEs วิสาหกิจชุมชน OTOP เพื่อกระจายรายได้และ สร้างความเป็นธรรมให้สังคมมากขึ้น 1.2 ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและการบริหารจัดการของผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุน การผลิต 1.3 สนับสนุนให้ผู้ประกอบการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ และ Digital Technology ในการปรับปรุง และพัฒนากระบวนการผลิต 1.4 สนับสนุนการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมไปสู่การเป็น Industry 4.0 1.5 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี(ในสถานประกอบการ)ที่เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของ พื้นที่และอุตสาหกรรม 1.6 ให้การส่งเสริมบุคลากรที่มีศักยภาพในการประดิษฐ์คิดค้น เพื่อพัฒนาเป็นผู้ประกอบการใหม่ รวมถึงการ พัฒนานวัตกรรมสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ 1.7 ยกกระดับผู้ประกอบการจากผู้รับจ้างผลิต เป็นผู้พัฒนาตราสินค้า (OBM) และสนับสนุนให้เกิดการเพิ่มมูลค่า ด้วยการพัฒนาการออกแบบ การวิจัยและพัฒนา และการสร้างตราสินค้า 1.8 ต่อยอดงานวิจัยและพัฒนาของหน่วยงานที่เกี่ยวกับภาคอุตสาหกรรมสู่เชิงพาณิชย์มากขึ้น	วท. พณ. สสว. ICT

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
<p>2. พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรภาคอุตสาหกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทานให้เป็นผู้มีสมรรถนะสูง ทั้งด้านทักษะการผลิต การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรม</p>	<p>2.1 สร้างความเข้าใจให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับ การเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต อาทิ กระแสสิ่งแวดล้อม ภัยพิบัติ และการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน</p> <p>2.2 ให้การสนับสนุน และพัฒนาบุคลากรภาค อุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานฝีมือ</p> <p>2.3 ร่วมกับสถาบันการศึกษาและสถานประกอบการในการวางแผนการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม</p> <p>2.4 สร้างค่านิยมการเป็นผู้ประกอบการ หรือการเป็นแรงงานวิชาชีพอุตสาหกรรม</p> <p>2.5 สร้างสังคมผู้ประกอบการให้เข้มแข็ง</p>	<p>รง.</p> <p>ศธ.</p> <p>วท.</p> <p>กษ.</p> <p>พณ.</p>
<p>3. ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้ปัจจัยการผลิตภายในประเทศให้มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น</p>	<p>3.1 พัฒนาเกษตรอุตสาหกรรมตั้งแต่ต้นน้ำ ถึงปลายน้ำ</p> <p>3.2 ให้ความสำคัญกับการพัฒนากระบวนการผลิต ผลิตภัณฑ์และบริการ การพัฒนาด้านการมาตรฐาน รวมถึงการใช้เทคโนโลยี ขั้นสูง และการจัดการที่ดีในการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่า และนวัตกรรม ในสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมาย</p> <p>3.3 ส่งเสริมการผลิตและการพัฒนาวัตถุดิบต้นน้ำให้มีคุณภาพและปริมาณเพียงพอต่อความต้องการและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของภาคอุตสาหกรรม</p> <p>3.4 ส่งเสริมการพัฒนาและผลิตเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย</p> <p>3.5 นำวัสดุชีวมวลซึ่งเป็นวัสดุที่มีศักยภาพพื้นฐานของประเทศมาต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง</p>	<p>กษ.</p> <p>วท.</p> <p>พน.</p> <p>ศธ.</p> <p>พณ.</p>
<p>4. พัฒนามาตรฐาน การตรวจสอบรับรองกระบวนการและผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับภาคอุตสาหกรรม และเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภคและประชาชน</p>	<p>4.1 พัฒนาการกำหนดมาตรฐานให้สามารถตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนและได้รับการยอมรับ</p> <p>4.2 พัฒนาระบบการตรวจสอบและรับรองให้สอดคล้องกับแนวทางสากลและเป็นไปตามความต้องการของผู้ประกอบการ</p> <p>4.3 กำกับดูแลและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้าได้ตามมาตรฐานและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p> <p>4.4 เสริมสร้างความรู้/เข้าใจเรื่องความสำคัญของมาตรฐานและความเชื่อมั่นเครื่องหมายมาตรฐาน ให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค</p>	<p>ศธ.</p> <p>กษ.</p> <p>มท.</p>
<p>5. เสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของภาคอุตสาหกรรม</p>	<p>5.1 บูรณาการกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่าง ๆ เช่น แรงงาน พลังงาน น้ำ วัตถุดิบทางการเกษตร โลจิสติกส์ ฯลฯ เพื่อลดผลกระทบจากต้นทุนที่จะเพิ่มสูงขึ้น</p> <p>5.2 ขับเคลื่อนการดำเนินงานให้เป็นไปตามแผนแม่บทโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรม พ.ศ. 2560-2564</p>	<p>คค. รง.</p> <p>กษ.</p> <p>พน.</p>

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
6. พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศสู่การเป็นอุตสาหกรรมของอาเซียน	6.1 สร้างเครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ เขตเศรษฐกิจพิเศษ 6.2 พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นศูนย์กลางในการผลิตและการเพิ่มมูลค่า (Industrial Hub) ของอาเซียน 6.3 ส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจของ ASEAN (plus) และยกระดับเข้าสู่ห่วงโซ่อุปทานการผลิตที่มีมูลค่าสูงขึ้น	พณ. กษ. มท. สกท.
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรม		
1. ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และกระบวนการต่างๆ ให้เอื้อต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม	1.1 ปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการดำเนินธุรกิจอุตสาหกรรม 1.2 สนับสนุนให้มีการปรับปรุงกฎระเบียบที่ยืดอายุการทำงานของแรงงานที่จำเป็น ตลอดจนหามาตรการสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากแรงงานสูงอายุ 1.3 ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ตลอดจนสร้างเครือข่ายการผลิตให้เชื่อมโยงในพื้นที่ต่าง ๆ เพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายรัฐบาล ศักยภาพของประเทศ และการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ 1.4 สร้างกลไกการรับรู้และแก้ไขกฎหมาย และประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจอุตสาหกรรม 1.5 เชื่อมโยงระบบ NSW และ Thailand Gateway กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	มท. ทส. พน.
2. กำหนดทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และพัฒนาระบบข้อมูลเชิงลึกด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเพื่อชี้แนะและเตือนภัยภาคอุตสาหกรรม	2.1 บูรณาการทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมของหน่วยงาน ตลอดจนการเชื่อมโยงการทำงานให้มีความเป็นเอกภาพ สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของรัฐบาล และกระแสความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ 2.2 บูรณาการระบบข้อมูลและองค์ความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจ เช่น กฎระเบียบ เทคโนโลยี AEC ฯลฯ ให้มีเอกภาพ 2.3 วิเคราะห์สถานการณ์ในอนาคต (Foresight) เพื่อกำหนดนโยบายและมาตรการส่งเสริมอุตสาหกรรม	พณ. สศช. กค. สกท.
3. ศึกษาและกำหนดพื้นที่/ปรับปรุงผังเมืองให้เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรม	3.1 จัดหาและพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสมให้เป็นกลไกในการพัฒนาอุตสาหกรรม การผลิต และบริการ 3.2 ปรับปรุงผังเมืองเพื่อให้เอื้อต่อการลงทุนอุตสาหกรรม	มท. สกท.

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
4. สนับสนุนการจัดตั้ง/การเพิ่มขีด ความสามารถของศูนย์การออกแบบ และตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และกระบวนการผลิต	4.1 จัดตั้งศูนย์การออกแบบและตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และดำเนินการมาตรฐาน เพื่อการส่งออก	ศธ. พณ. วท.
5. บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการพัฒนา อุตสาหกรรม	5.1 ประสาน/เชื่อมโยงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการดำเนินงานในการเตรียมความพร้อมการพัฒนา อุตสาหกรรม	
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม		
1. พัฒนากลไกในการกำกับดูแล ภาคอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตาม กฎหมายอย่างเคร่งครัด	1.1 ส่งเสริมการใช้ Third Party ในการกำกับดูแลภาคอุตสาหกรรม 1.2 พัฒนาระบบ Online Monitoring 1.3 ปรับปรุงกฎหมายและเพิ่มบทลงโทษ	ทส. มท. สอท.
2. ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ (Eco Industrial Town)	2.1 การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมด้วยแนวคิด Eco Town / Eco Industrial Estate	มท. ทส. สอท.
3. บริหารจัดการกากอุตสาหกรรมครบ วงจร โดยเน้นการใช้ประโยชน์จาก กากอุตสาหกรรม	3.1 การเร่งรัดการนำกากอุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบ 3.2 การพัฒนาและส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี recycle เพื่อสนับสนุนการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่และเป็นแหล่ง วัตถุดิบหมุนเวียนให้แก่ภาคอุตสาหกรรม	มท. สอท. วท. ทส.
4. ส่งเสริมการพัฒนาคลัสเตอร์ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพเป็น อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	4.1 พัฒนาคลัสเตอร์เกษตรอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ อาทิ อุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย อุตสาหกรรมเอทานอล และอุตสาหกรรมพลาสติกชีวภาพ	กษ. พณ.
5. ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้มีการ พัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการ	5.1 ส่งเสริมสถานประกอบการให้เป็นมิตรกับสังคม ชุมชน และสิ่งแวดล้อม 5.2 ปรับปรุงหลักสูตรการพัฒนาผู้ประกอบการโดยสอดแทรกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและ เศรษฐกิจพอเพียง	ทส. พณ. พณ.

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
ผลิตที่เป็นมิตรกับสังคมและ สิ่งแวดล้อม	5.3 ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีสะอาด และพัฒนาผลิตภัณฑ์/นวัตกรรมที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม 5.4 ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรม 5.5 กำหนดมาตรการจูงใจให้สถานประกอบการมีการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อม 5.6 ส่งเสริมให้ผู้บริโภคนิยมสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	วท. สอท.
6. พัฒนาเครือข่ายเฝ้าระวังและจัดการ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วน ร่วมของท้องถิ่นและชุมชน	6.1 ส่งเสริมและพัฒนาการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง กำกับดูแลการประกอบกิจการของ ภาคอุตสาหกรรม และสนับสนุนการดำเนินงานของกระทรวง	มท. ทส.
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ		
1. ส่งเสริมจริยธรรม ธรรมาภิบาลและ การป้องกันการทุจริตและประพฤติ ชอบในการปฏิบัติราชการเพื่อ ประโยชน์สุขของประชาชน	1.1 พัฒนา ส่งเสริมระบบการเชิดชูคนดีที่เป็นต้นแบบข้าราชการที่ดี และเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกิจกรรม/ โครงการด้านต่อต้านการทุจริตที่เป็นต้นแบบ (Best Practice) 1.2 ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ 1.3 การจัดทำโครงการ 1 กระทรวง 1 ป้องกันโกง (ถ่ายทอดแนวทางโครงการไปยังกรมในสังกัด) 1.4 เสริมสร้างจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีเพื่อให้บริการอย่างมีอาชีพ 1.5 จัดทำและเผยแพร่คู่มือจรรยาบรรณ ข้าราชการ (Code of Conduct) 1.6 สร้างบุคลากรตัวอย่าง (Role Model) ของการเป็นข้าราชการมีอาชีพ 1.7 สร้างระบบการประเมินจรรยาบรรณข้าราชการของบุคลากรในหน่วยงาน	กพ. ศปท.
2. ปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงาน จัดทรัพยากรให้เหมาะสม พัฒนา เครื่องมือและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	2.1 ปรับปรุงโครงสร้างกระทรวงฯ ตลอดจนขอบเขตและวิธีดำเนินงานเพื่อรองรับภารกิจเป้าหมาย การมีส่วนร่วม จากภาคประชาชน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ 2.2 ผลักดันให้สถาบันเครือข่ายดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมตามนโยบายภาครัฐ ตลอดจนการผลักดัน ให้มีหน่วยงานกลาง หรือสถาบันเครือข่ายใหม่ ๆ สำหรับรองรับภารกิจที่ยังขาดอยู่ 2.3 วางแผนและบริหารอัตรากำลังของกระทรวงอุตสาหกรรมให้มีจำนวนที่เพียงพอ และเหมาะสมกับภารกิจที่ รับผิดชอบ	กพร. กพ. ICT

กลยุทธ์	มาตรการ	หน่วยงานที่ประสงค์ จะบูรณาการ
	2.4 ควบรวมกิจกรรมและกำลังคนที่มีลักษณะคล้ายกัน หรือมีความซ้ำซ้อนเพื่อสร้างจุดแข็งให้กับกระทรวงฯ มากขึ้น 2.5 ปรับปรุงการบูรณาการร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน 2.6 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการและการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐ 2.7 เน้นการทำงานเชิงรุกและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2.8 พัฒนาระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ เชื่อมโยงทุกหน่วยงานใน อก. ทั้งส่วนกลางและภูมิภาค 2.9 ส่งเสริมการใช้สารสนเทศในการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการ 2.10 พัฒนาการให้บริการของกระทรวงผ่านศูนย์บริการร่วมที่สามารถตอบสนองได้อย่างเป็นเอกภาพ รวมถึงการพัฒนาระบบการให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่	
3. พัฒนาศักยภาพบุคลากรของ กระทรวงอุตสาหกรรม	3.1 สนับสนุนให้บุคลากรของกระทรวงฯ(ส่วนราชการ) ให้มีขีดความสามารถที่จะเป็นผู้ดำเนินการเองได้เพิ่มขึ้น เพื่อลดการพึ่งพาทภายนอก 3.2 เตรียมความพร้อมของบุคลากรในกระทรวง เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น รวมทั้งการเรียนรู้ด้านภาษา และวัฒนธรรมประเทศในประชาคมอาเซียน 3.3 พัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การคิดวิเคราะห์ และภาษาต่างประเทศ รวมถึงการสร้างกลไกและสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้ทั้งจากภายในกระทรวง จากวิทยากรและที่ปรึกษา ฯลฯ เพื่อก้าวทันการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมถึงการเข้าเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	ศธ. กพ.
4. สร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการให้บริการ อย่างมีคุณภาพของกระทรวง อุตสาหกรรม	4.1 ขยายการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของกระทรวงในด้านต่าง ๆ ทั้งการกำกับดูแลและการส่งเสริมอุตสาหกรรม	

6.

แผนที่ยุทธศาสตร์
(Strategy Map)

บรรณานุกรม

กระทรวงการต่างประเทศ. 2558. **วิสัยทัศน์ประชาคมอาเซียนภายหลังปี 2558 และแผนงานประชาคมอาเซียน.**

กระทรวงอุตสาหกรรม. 2554. **แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย พ.ศ. 2555-2574.**

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2558. **วิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์การปฏิรูปประเทศไทย และการปรับเปลี่ยนกลไกภาครัฐ. สำนักพิมพ์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.**

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2558. **ทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564).**

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. 2557. **คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี. สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา.**

กระทรวงอุตสาหกรรม
75/6 ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2202 3000
www.industry.go.th